

ΕΛΕΝΗ ΓΟΥΝΕΛΑ Γ1

Α. Σύμφωνα με όσα λέει ο Αρνόλφος στη πρώτη σελίδα του αποσπάσματος, τι σημαίνει γάμος για μια γυναίκα; Ποιές είναι οι υποχρεώσεις μιας παντρεμένης γυναίκας προς τον άντρα της;

Σύμφωνα με τα όσα λέει ο Αρνόλφος στο έργο του Μολιέρου «Το σχολείο των γυναικών», ο γάμος για μια γυναίκα σημαίνει απόλυτη δέσμευση. Ιδιαίτερα για μια γυναίκα σαν την Αγνή που προέρχεται από χαμηλή κοινωνική τάξη, ο γάμος είναι μια πράξη συμβιβασμού, αφού η κοινωνική της θέση την οδηγεί σε έναν γάμο πολλά χρόνια μεγαλύτερό της που έχει βέβαια εξουσία και πλούτο. Άρα ο γάμος μπορεί να είναι το μέσο για κοινωνική άνοδο και εξασφάλιση. Θα πρέπει να αισθάνεται ευγνώμων που ένας άντρας ισχυρός της έκανε την τιμή να την επιλέξει για σύζυγό του και πολλές άλλες γυναίκες θα ήθελαν να είναι στο πλάι του σαν σύζυγοι απολαμβάνοντας τα προνόμια της κοινωνικής του θέσης. Συνεπώς, ο ιδανικός γάμος για μια γυναίκα είναι πράξη κοινωνικής καταξίωσης και ευκαιρία να ζήσει μια άνετη ζωή, ανεξάρτητα από την έλξη ή τη συμπάθεια ή τη διαφορά ηλικίας που μπορεί να έχουν δύο σύζυγοι. Ο γάμος ήταν «αποκατάσταση» της γυναίκας και για την οικογένειά της αφού έπρεπε να εξασφαλίσει προίκα για να κανονίσει το γάμο με τον υποψήφιο σύζυγο. Άρα αν κάποιος ηλικιωμένος αλλά κοινωνικά ευκατάστατος πρότεινε γάμο σε νεαρή φτωχή γυναίκα ήταν μεγάλη τύχη. Ο γάμος ήταν δηλαδή θέμα συμφέροντος.

Μέσα στο γάμο η γυναίκα πρέπει πάντα να αναγνωρίζει την υψηλότερη θέση και ανωτερότητα του συζύγου της και να κρατά πάντα στάση ταπεινή. Ο γάμος είναι δέσμευση κοινωνική άρα η παντρεμένη και δεσμευμένη γυναίκα δεν έχει δικαίωμα και δεν επιτρέπεται να διασκεδάσει χωρίς τον σύζυγό της.

Η φράση « στα γένια βρίσκεται η παντοδυναμία» εκφράζει την ανισότητα των δύο φύλλων και την πατριαρχία στην κοινωνία της εποχής. Η ανωτερότητα και η απόλυτη κυριαρχία του άντρα και στην κοινωνία και μέσα στο γάμο του άντρα θεωρείται δεδομένη. Το αντρικό κυρίαρχο φύλλο τοποθετεί τη γυναίκα πολύ χαμηλά. Δεν υπάρχει ισοτιμία και σεβασμός για τη διαφορετικότητα των φύλλων. Μέσα στο γάμο «το ένα μισό, κυρίαρχο» «τ' άλλο με το φουστάνι». Οι γυναίκες είναι αντικείμενα ντυμένα με φουστάνια, είναι ιδιοκτησία του συζύγου. Η γυναίκα της εποχής του 17^{ου} αιώνα είχε τοποθετηθεί πολύ χαμηλά. Κοινωνική αναγνώριση και αξία αποκτούσε παίρνοντας το επίθετο του συζύγου της, σαν να μην είχε η ίδια ταυτότητα. Από την κυριαρχία του πατέρα περνούσε στην εξουσία του συζύγου. Η γυναίκα επίσης πρέπει να είναι αθώα και χωρίς εμπειρίες από τη ζωή για να μπορεί να την κατευθύνει και να τη χειραγωγεί απόλυτα ο άντρας και για να μπορεί να είναι πάντα πιστή.

